

at det, den høitagtede Finantsminister idag har fremført, hvilket fuldkommen stemmer med, hvad han gjorde gjældende ved 2den Behandling, sætter det udenfor al Tvivl, at man igjennem det Tillæg, Paragraphen har faaet ved den tidligere Afstemning, vil komme til at røre ved Grundlaget for selve Loven, og ved dennes Dele, fordi man ved at komme ind paa de privatretlige Forhold, Tillæget omhandler, aabner Veien for en Fremgangsmaade, der vil svække Tilliben til de Foranstaltninger, Loven gaaer ud paa at bringe tilveie, og det saameget mere, som det ligger aabentlyst for, at Grunden, hvorfor Endringsforslaget er vedtaget, er at søge i, at der paa den ene Side staaer nogle Ulemper, og paa den anden Side andre, hvorhos man ved Afveiningen af disse er kommet til det Resultat, at det er Hovedsagen at sørge for, at de privatretlige Forhold i størst mulig Udstrækning kunne stee Fyldest. Ibet man nu maa erkjende Vigtigheden deraf, maae vi dog imidlertid her ansee det for ulige vigtigere, at en Lov, der fremkommer, for at give tilstrækkeligt Værn i de forskjelligte Retninger, hvor der bliver Spørgsmaal om Egenstaben som danst Skib, staaer urolket, men det vil ikke stee, hvis man ikke gaaer ind paa den høitagtede Ministers Endringsforslag og unblader her at ville ordne disse privatretlige Forhold. Det er saa meget mere betænkeligt at komme ind paa dem, som man dog maa sige sig selv, at de Meddeiere, for hvem det kan have Betydning at faae disse Forhold ordnede, kunne gjøre det ved den Dverenskomst, de afflutte med hinanden som Meddeiere. De have en Veie, ad hvilken de kunne sikke sig selv; men det Offentlige har ingen Veie at gaae, saafremt Loven kommer til at indeholde Forstrifter, der aabne Veien, ikke blot for Misforstaaelser, men ogsaa for Clusioner eller Proformaværk, som ville udvikle sig meget stærkt, og som, netop fordi det er Proformaværk, ganske vist ved den enkelte Leilighed vil kunne sætte Regjeringen eller i alt Fald de Myndigheder, som have med Registreringsvæsenet at gjøre, i en overmaade stor Forlegenhed. Det er ifølge disse Hensyn, jeg tilslader mig at tilraade det høitærede Thing at følge Finantsministerens Forslag, og jeg skal endnu tilføie nogle Ord for at paavise

Nødvendigheden deraf. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) fremdrog som Noget, hvorpaa han lagde Vægt, at den engelske Registreringslov har omhandlet saadanne privatretlige Forhold; men for at denne Bemærkning skulde have nogen Betydning, maatte man i det Tillæg, Loven har faaet i § 17, være gaaet samme Veie som den engelske Lov i Henseende til Omfanget af Bestemmelserne — naturligviis ikke i Henseende til deres Indhold — men dette Tillæg indeholder, som det høitærede Thing let vil see, ikke Andet, end at vedkommende Meddeieres Samtykke skal være fornødent til de omhandlede Transactioner. Det giver slet ingen nærmere Bestemmelser i Henseende til, hvad der skal gjælde med Hensyn til Clusioner og det Proformaværk, jeg tillod mig at omtale, og derfor havde den høitagtede Finantsminister fuldkommen Ret i at sige, at det indskudte Stykke i Loven ikke fyldestgjørende eller udtømmende behandler, hvad det tilsigter. Dette er saa langt fra at være Tilfældet, at det slet ikke giver Andet end den simple Regel, at Meddeiernes Samtykke skal til; men hvad der ellers skal udvikle sig deraf, er ikke berørt med et eneste Ord. Det vilde virkelig være en let Sag, netop naar man tog Hensyn til det virkelige Livs Larm og til, hvorledes Forholdene ville udvikle sig, af Loven med dette Tillæg, at paavise de store Uleiligheder og Vanfæligheder, det vilde medføre; men til Alt det, der er sagt derom, skal jeg kun føie en enkelt Bemærkning, og jeg har det Haab, at den vil give det høitærede Thing et ydeligere Bidrag til den Overbeviisning, som vistnok den høitærede Finantsministers Foredrag maa have frembragt, at det ikke gaaer an at beholde dette Tillæg. Jeg vil bede det høitærede Thing lægge Mærke til, at det næstforegaaende Stykke i § 17 bestemmer, at naar et registreret Skib eller en Part i et saadant overdrages til Noget ved offentligt Salg eller erhverves ved Arv, skal den Embedsmand, der har forestaaet Salget eller skiftet Boet, varetage det Fornødne uden Hensyn til, at det nu er kommet i fremmed Eie; det vil sige: han skal foretage de Skridt, som Paragraphen i det Hele bestemmer med Hensyn til de Tilfælde, da et saadant Skib eller en Part